23/07/2020

Η Μονή Σινά προσεύχεται για την Αγία Σοφία

/ Ιερές Μονές

Φωνή βαθυτάτης θλίψεως από το κέντρο της Σιναιτικής ερήμου, τη Μονή Αγίας Αικατερίνης του Αγίου και Θεοβαδίστου Όρους Σινά, φωνή αδελφικής προσευχής και δεήσεως για την Αγία Σοφία του Ελληνισμού, της Ορθοδοξίας και του παγκοσμίου πολιτισμού, η οποία ασεβώς μετατρέπεται σε τζαμί. "Οδυνόμεθα γιατί από την εμπειρία στήν ιστορική μας Μονή βιώνουμε καθημερινά, ότι τόσο η Μονή μας, όσο και η Αγία Σοφία, δεν είναι άψυχα κτίσματα, καρποί ανθρώπινης φιλοδοξίας ή μαξιμαλιστικών προθέσεων, αλλά ενσαρκώσεις προσευχής και παρακλήσεως. Πρόκειται για ζώντες οργανισμούς που μυστικά αισθάνονται, συνοδύνουν και συστενάζουν".

Ακολουθεί αναλυτικά η Ανακοίνωση εκ μέρους της Ιεράς Μονής:

"Φωνή βαθυτάτης θλίψεως από τό κέντρο της Σιναϊτικῆς ερήμου, τη Μονή Αγίας Αικατερίνης του Αγίου και Θεοβαδίστου Όρους Σινά, φωνή ἀδελφικῆςπροσευχής και δεήσεως.

Η Μονή μας, αδελφό κτίσμα τοῦ Ναού της του Θεού Σοφίας της Κωνσταντινουπόλεως, έχοντας κοινό κτίτορα τον Μέγα Αυτοκράτορα Άγιο Ιουστινιανό, πονά, οδυνάταικαί θλίβεται που βεβηλώνεται για μιά ακόμα φορά και

οδηγείται σε βαναυσότερη αιχμαλωσία, η αδελφή μας Μεγάλη Εκκλησία, η Αγία Σοφία, το καύχημα του Γένους μας. Στη Μονή μας τελείται, με την βοήθεια του Θεού υπό τηνσκέπη της Αγίας Αικατερίνης, ακατάπαυστα εδώ και 16 αιώνες, η θεία Λειτουργία, ενώ η Αγιασοφιά αιχμάλωτη στα χέρια βαρβάρων,συλήθηκε και βεβηλώθηκεπρώτα από τον δυτικό χριστιανισμό από 1204-1261 για 57 έτη, κατά την πρόδρομη άλωση της και αργότερα από τούς Τούρκους από το 1451 έως σήμερα βεβηλώνεται για 567 έτη.

Οδυνόμεθα γιατί από την εμπειρία στήν ιστορική μας Μονή βιώνουμε καθημερινά, ότι τόσο η Μονή μας, όσο καί η Αγία Σοφία, δεν είναι άψυχα κτίσματα, καρποί ανθρώπινης φιλοδοξίαςή μαξιμαλιστικών προθέσεων, αλλά ενσαρκώσεις προσευχής και παρακλήσεως. Πρόκειται γιά ζώντες οργανισμούςπου μυστικά αισθάνονται, συνοδύνουν και συστενάζουν. Αποτελούν υλικά σύμβολα πού ανάγουν, εκφράζουν και πάνω τους καθρεπτίζουν υπεραισθητές πραγματικότητες και αντιφέγγουν το απόθετο Κάλλος και το Φως της Βασιλείας της ΤρισηλίουΘεότητος. Όταν οι αβάπτιστοι εκπρόσωποι των Ρως, πρόγονοι των ομοδόξων μας Ρώσων τον 10ο αιώνα εισήλθαν για πρώτη φορά στην Αγία Σοφία, ομολόγησαν, ότι αντίκρυσαν τον ουρανό στην γη. Εθελοτυφλούμε σε αυτή την πραγματικότητα,της οποίας είμεθα μάρτυρες και κληρονόμοι.

Ο Δυτικός κόσμος αντιμετωπίζει, αφ’ενός μεν με ουμανιστικά κριτήρια το θαύμα της Αγίας Σοφίας, μένοντας στίςπράγματι τεράστιες καλλιτεχνικές του διαστάσεις,αφ’ετέρουδε έχοντας απωλέσειστην θεολογία του την αίσθηση της ιερότητας δεν κατανοεί τί σημαίνει βεβήλωση, στην οποία περιέρχεται.

Πόσο όμως σύμφωνο με την παράδοσή μας και τις προϋποθέσεις κατασκευής της Αγίας Σοφίας είναι όταν και εμείς συστοιχούμενοι με αυτούς την αποκαλούμε «μνημείο», λέξη, που αφ’ενόςμεν δεν την εκφράζει, γιατί ως Ναός έχει άλλη λειτουργία, αφ’ετέρουδε γιατί, στην γλώσσα μας τουλάχιστον,η λέξη μνημείο έχει και την έννοια του ταφικού χώρου. Πόσο λοιπόν παραράδοξο και ασύμβατο είναι να αποδεχόμαστε ως μνημείο-νεκρό, έναν ζωντανό οργανισμό σαν την Αγία Σοφία;

Αν εμπεδώσουμε ότι η Αγιασοφιά, είναι Ιερός Ναός και μάλιστα σημείο (σύμβολο) για όλους μας, ότι η καρδιά του Γένους μας πάλλεται, γονατίζει ευλαβικά και λειτουργείται μυστικά στο Ναό της του Θεού Σοφίας, μόνο τότε την αξίζουμε!

Προς την του Θεού Σοφία,τον Κύριό μας, πού έχει το κατοικητήριό Τουυπό την σκέπη Του και το διατήρησε ακέραιο 16 αιώνες,ας ενώσουμε τις δυνάμεις μας, τις φωνές μας, και τις προσευχές μας,ώστε και πάλι να μεριμνήσει για τις νέες καταιγίδες που φαίνεται να ξεσπούν.